

ΕΙΔΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΗ

ΟΧΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Δεν είμ' εγώ σπορά της τύχης
ο πλαστοργός της νιάς ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής

Κ. Βάρναλης

 Οδηγητής

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ | ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 2013

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΑ ΨΑΧΝΕΙΣ ΤΗ ΦΥΓΗ

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Ζωή ολόκληρη, όχι με δόσεις

Καλούμε σήμερα να δυναμώσει η δράση ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά με σύνθημα: «**ΖΩΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗ - ΟΧΙ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ**». Να μην συμβιβαστεί η νέα γενιά με τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Να διεκδικήσει τα σύγχρονα δικαιώματά της. Λέγοντας όχι σε όλα τα ναρκωτικά.

Κάθε νέος και νέα έχει μοναδικό συμφέρον να διαλέξει το δρόμο του αγώνα και της ελπίδας. Τον αγώνα για το όνειρο μιας δίκαιης ζωής, όχι την ψευδαισθήση.

Σε μια οργανωμένη κοινωνία και μάλιστα με τέτοιο τρόπο, ώστε να μοιράζονται τον πλούτο λίγοι και τη φτώχεια πολλοί, η παραγωγή, η διακίνηση και η προβολή των ναρκωτικών και οι αιτίες που οδηγούν στη χρήση και την εξάρτηση, δεν πέφτουν από τον ουρανό. Έχουν όλα ρίζα στην ίδια την κοινωνία που είναι εκμεταλλευτική, καταπιεστική. Τα ναρκωτικά δεν είναι ούτε στομικό ζήτημα, ούτε ελεύθερη επιλογή, ούτε δικαίωμα, όπως πάνε να τα παρουσιάσουν. Δημιουργούν στάση ζωής, πρότυπα συμπεριφοράς. Δηλητηριάζεται ένα κομμάτι της νεολαίας.

Η διακίνηση των ναρκωτικών αποτελεί μια τεράστια οικονομική επιχείρηση στο πλαίσιο της καπιταλιστικής οικονομίας. Τα κέρδη αυτής της επιχείρησης από την παραγωγή, την εμπορία, τη διακίνηση είναι τεράστια. Υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τα 500 δισ. δολάρια ετησίως. Δίπλα σε αυτά και όλη η επιχειρηματική δραστηριότητα που προσπαθεί να εξοικειώσει τη νεολαία με τα ναρκωτικά.

Και σαν να μην έφταναν αυτά, υπάρχουν οι θέσεις και η δραστηριότητα οργανώσεων και πολιτικών δυνάμεων που προωθούν κι αυτοί τη ναρκωκουλτούρα, προβάλλοντας την αποποινικοποίηση, τη νομιμοποίηση των ναρκωτικών, την καλλιέργεια χασίς. Μέχρι που κάνουν και ναρκωφεσιβάλ.

Στη χρήση ναρκωτικών, το σύστημα βρίσκει το "φάρμακο" για τη φτώχεια, την ανεργία, την κατανάλωση πολιτιστικών σκουπιδιών. **Δηλαδή θολούρα στο μυαλό και τα κεφάλια κάτω**. Σε ένα ανελεύθερο σύστημα που όχι μόνο αναπαράγει το πρόβλημα των ναρκωτικών αλλά και προπαγανδίζει τον αντιεπιστημονικό και επικίνδυνο διαχωρισμό "μαλακά-σκληρά", η χρήση ναρκωτικών ουσιών δεν είναι ελεύθερη επιλογή. Η "φυγή" δεν είναι πράξη αντίστασης και απειθαρχίας στο σύστημά τους.

Η ναρκωκαταστολή είναι πάγια μέθοδος των εκμεταλλευτών, για να ελέγχουν τις επιλογές και τη στάση ιδιαίτερα των νέων. Για να ναρκώνουν τη σκέψη, να μετατρέπουν την αναζήτηση διεξόδου από το βάρβαρο σύστημά τους, σε φυγή από την πραγματικότητα και "χάσιμο" στους λαβυρίνθους των ψευδαισθήσεων.

Είναι πολύ βολικό για το σύστημα, όταν για να γνωρίσεις τον κόσμο, για να κάνεις παρέα με συνομηλίκους σου, για να αποκτήσεις ένα είδος ταυτότητας μέσα στην κοινωνία που θα σε προσδιορίζει και για να αντιμετωπίσεις τα προβλήματα της ζωής, πρέπει να υπάρχει μια προϋπόθεση: να κάνεις χρήση. Η χρήση ουσιών ανάμεσα στην επικοινωνία και τις σχέσεις των ανθρώπων, τις διαστρεβλώνει, μέχρι που κυριαρχεί. Μέχρι που επικρατεί τελικά η σχέση του χρήστη με την ουσία.

Η τοξικομανία, ως ακραία μορφή αλλοτρίωσης του σύγχρονου ανθρώπου, δεν υπήρχε ανέκαθεν. Μπορεί η χρήση ψυχοτρόπων ουσιών να χάνεται στα βάθη των αιώνων, η εμφάνιση όμως της τοξικοεξάρτησης **ως κοινωνικού φαινομένου** αποτελεί γέννημα θρέμμα των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, του καπιταλισμού και φανερώνει, με τον πιο δραματικό τρόπο, όλη τη σαπίλα της σημερινής κοινωνίας. Γι' αυτό και δε μπορεί να γίνει καμιά σύγκριση του τι γινόταν πριν χίλια χρόνια, με τη χρήση στη σημερινή εποχή.

Τα μέλη της ΚΝΕ αφιερώνουμε τις δυνάμεις μας για να ενημερωθεί η νεολαία, να φουντώσει η μαζική-λαϊκή δράση, η δράση των αγωνιστικών συσπειρώσεων και φορέων της νεολαίας.

Πρωτοστατούμε έτσι ώστε να φουντώσει η διεκδίκηση για επαρκείς υποδομές, δημόσιες και δωρεάν, για πρόληψη, θεραπεία, επανένταξη. Για εξειδικευμένους δικαστές για τα ναρκωτικά και θέσπιση εναλλακτικών μέτρων της ποινής, που να οδηγούν στη θεραπεία και σε "στεγνά" προγράμματα. Επιείκεια για το χρήστη είναι η οργανωμένη προσπάθεια να απαλλαγεί από την εξάρτηση.

Παλεύουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να μη χαθεί κανένας νέος από τον αγώνα, τη συλλογική οργανωμένη πάλη, τη διεκδίκηση, εξαιτίας των ναρκωτικών. Για να οξυνθούν οι αντιστάσεις και τα αντανάκλαστικά της νεολαίας γύρω από αντιδραστικές, ψευτομοντέρνες και επικίνδυνες απόψεις και θεωρίες.

Και στο ζήτημα των ναρκωτικών συγκρούονται δύο βασικές γραμμές. Η μία του συμβιβασμού και της διαχείρισης και η άλλη της ριζικής αντιμετώπισης του προβλήματος.

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ είναι στην αντίπερα όχθη. Παλεύουμε ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, γιατί παλεύουμε ενάντια στις αιτίες που τα γεννούν. Πιστεύουμε ότι η τοξικομανία μπορεί να αντιμετωπιστεί ολοκληρωτικά μόνο από μια κοινωνία χωρίς ταξική εκμετάλλευση και καταπίεση. Αυτό το γεγονός δεν αναιρεί τη δυνατότητα ο εξαρτημένος να λυτρωθεί, αν το θέλει και είναι αποφασισμένος, αρκεί να υπάρχει πολιτική με αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν πρόληψη-θεραπεία- κοινωνική επανένταξη και

υποδομή κατάλληλη για την αντιμετώπιση της μάστιγας.

Η θέση μας ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά δικαιώνεται καθημερινά.

Η ΚΝΕ είναι η μοναδική πολιτική νεολαία που λέει **ΟΧΙ σε όλα τα ναρκωτικά!** Η θέση μας για μια κοινωνία χωρίς ναρκωτικά πηγάζει από την πάλη μας για μια κοινωνία που στο επίκεντρο θα είναι ο άνθρωπος και οι ανάγκες του, δηλαδή στην κοινωνία που θα καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, το σοσιαλισμό.

Επιτροπή κατά των ναρκωτικών
του ΚΣ της ΚΝΕ

* περιεχόμενα

- 4 "Όταν το μυαλό σου κοιμάται δεν μπορεί να σε ενδιαφέρει τι συμβαίνει γύρω σου, τι συμβαίνει έξω από το πτώμα σου"
Συζήτηση με νέους από το ΚΕΘΕΑ - ΣΤΡΟΦΗ
- 5 Τα ναρκωτικά της κρίσης
- 6 "Εμείς λέμε ότι μπορείς, αλλά όχι μόνος"
Συνέντευξη με το Χαράλαμπο Πουλόπουλο και τον Κώστα Αρβανίτη
- 7 Συνέντευξη με τον Ηλία Μιχαλαρέα, πρόεδρο του ΕΣΥΝ
- 8 Δηλώσεις αθλητών και καλλιτεχνών ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά

Χρυσαιγίτες: τσακωμένοι με την πραγματικότητα...

Σε κείμενο για τα ναρκωτικά που είναι αναρτημένο στο site των χρυσαιγιτών διαβάζουμε ότι: «Στο κέντρο των Αθηνών λαθρομετανάστες είναι η πλειοψηφία των ατόμων που διακινούν τον λευκό θάνατο». Είναι γνωστό ότι οι φασίστες είχαν πάντα τις χειρότερες σχέσεις με την αλήθεια. Σύμφωνα με την έκθεση του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά, την περίοδο 2004-2009 σημειώθηκαν συνολικά 87.469 περιπτώσεις παραβίασης του νόμου για τα ναρκωτικά. Από αυτές, οι 69.837 αφορούσαν Έλληνες παραβάτες.

Για ακόμα μια φορά αυτό που κάνουν είναι να δείχνουν ως ενόχους για τα πάντα τους μετανάστες για να αθωώσουν το εκμεταλλευτικό σύστημα.

Αθωώνουν την τεράστια μπίζνα που γίνεται, μέρος της οποίας είναι η παρασκευή, το εμπόριο και η διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Σε αυτή τη μπίζνα παίζουν πάνω από 500 δισ. δολάρια ετησίως. Όποιος πιστεύει ότι πίσω από αυτό βρίσκονται οι κυνηγημένοι μετανάστες το κάνει για συγκεκριμένο λόγο, για να αθωώσει το σύστημα. Πρόσφατο παράδειγμα, η αποκάλυψη κυκλώματος διακίνησης ναρκωτικών στο οποίο συμμετείχαν και αστυνομικοί και μάλιστα της Δίωξης Ναρκωτικών, οι οποίοι εμφανίζονταν για καιρό να κάνουν καλή δουλειά ενώ, στην πραγματικότητα κυνηγούσαν τους... ανταγωνιστές...

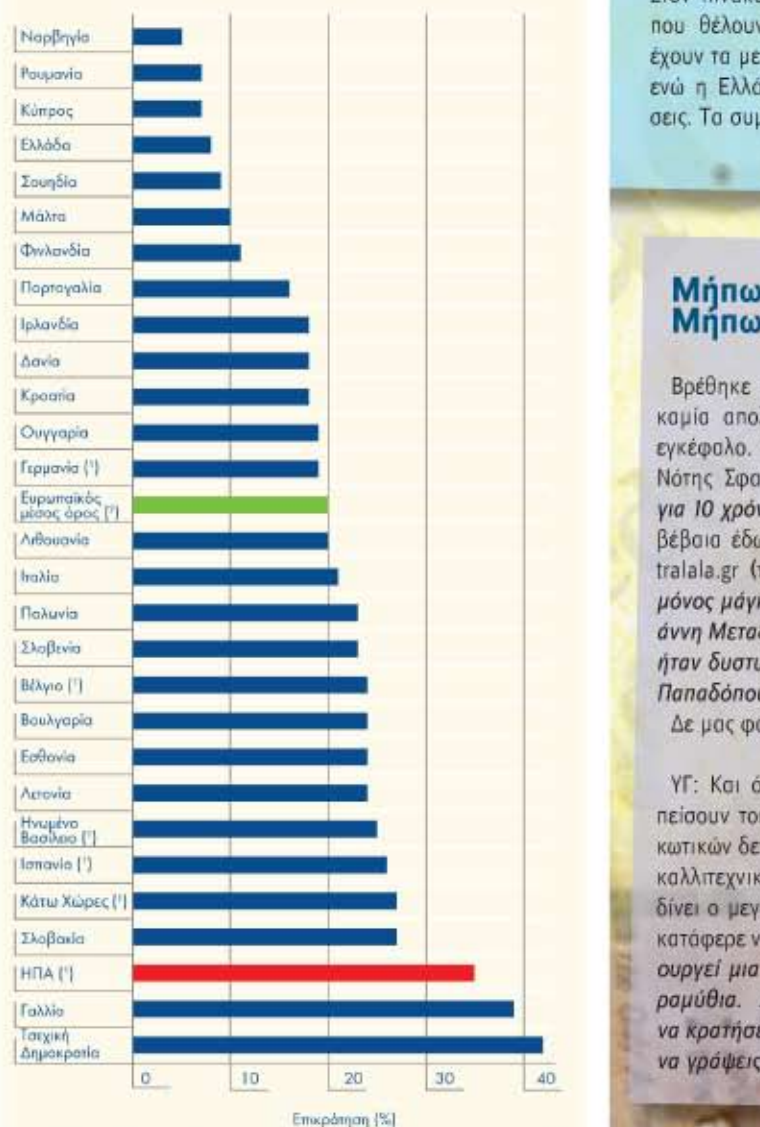
...και συστημικοί μέχρι το μεδούλι

Σε πλήρη ευθυγράμμιση με την κυβερνητική γραμμή, οι ναζί λένε στο ίδιο κείμενο: «Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μια και δια παντός ότι ο τοξικομανής είναι άρρωστος». Άρα απολύτως λογικά προκύπτει ότι η λύση είναι τα φάρμακα, δηλαδή κάποια άλλα ναρκωτικά: «Η ιατρική την σήμερον ημέρα έχει παράξει υποκατάστατα των οπιοειδών (...) Δύο από αυτά είναι η μεθαδόνη και η βουπρενορφίνη». Σε τι διαφέρουν αυτά από την αντίληψη που προβάλλουν όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις του συστήματος, που όλοι μαζί μας καλούν σε συμβιβασμό με το πρόβλημα; Για να καταλάβει κανείς πόσο επικίνδυνη είναι η λογική της υποκατάστασης αρκεί να σκεφτεί ότι κάποτε το υποκατάστατο ήταν... η ηρωίνη (στη μορφίνη τότε).

Ως αιτία της εξάπλωσης των ναρκωτικών αναφέρουν ακόμα την «απαξίωση των πατροπαράδοτων θεσμών της θρησκείας, της πατρίδας και της οικογένειας». Πάλι αθωώνουν το σύστημα, καλύπτουν τις κοινωνικές αιτίες που διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για την παραγωγή, την εμπορία και την εξάρτηση από ουσίες.

Όσο για τη "χούντα" που υπερασπίζονται τα φασιστοειδή; Εμείς υπενθυμίζουμε απλά κάποιους στίχους: «Και ο Βάρναλης μας το 'χε πει, χωρίς καμιά περιστροφή, στις Χούντας το αλισβερίσι λεύτερο ήταν το χασίσι, ποτέ ο λαός να μην ξυπνήσει».

Διάγραμμα 5: Επικράτηση της χρήσης κάνναβης σε όλη τη διάρκεια της ζωής σε μαθητές ηλικίας 15-16 ετών βάσει της έρευνας ESPAD και συγκρίσιμων ερευνών που διεξήχθησαν τα έτη 2010 και 2011

Μονίμως ακούμε από τους υποστηρικτές της κυβερνητικής (και όχι μόνο) πολιτικής για τα ναρκωτικά ότι «πρέπει το νομοθετικό πλαίσιο στη χώρα μας να ευθυγραμμιστεί με αυτό των άλλων χωρών της ΕΕ». Στον πίνακα όμως βλέπουμε ότι οι χώρες που θέλουν να μας κάνουν να μοιάσουμε έχουν τα μεγαλύτερα ποσοστά στην χρήση, ενώ η Ελλάδα είναι στις χαμηλότερες θέσεις. Τα συμπεράσματα δικά σας...

Μήπως είσαι τρελός; Μήπως τα 'χεις χαμένα;

Βρέθηκε η απόδειξη ότι το χασίσι δεν έχει καμία απολύτως επίδραση στον ανθρώπινο εγκέφαλο. Ο γνωστός λαϊκός τροβαδούρος Νότης Σφακιαννάκης δήλωσε: «Έκανα χασίσι για 10 χρόνια και είμαι μια χαρά». Αργότερα βέβαια έδωσε και μια άλλη συνέντευξη στο tralala.gr (τυχαίο;) όπου δήλωσε «Τελικά ο μόνος μάγκας σε αυτό τον τόπο μετά τον Ιωάννη Μεταξά (...) ο αμέσως επόμενος μάγκας ήταν δυστυχώς πάλι δικτάτορας, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος».

Δε μας φαίνεται και πολύ καλό...

ΥΓ: Και όσο για κάποιους που θέλουν να πείσουν τους νέους ότι χωρίς τη χρήση ναρκωτικών δεν μπορεί να υπάρξει έμπνευση για καλλιτεχνική δημιουργία, την απάντηση τη δίνει ο μεγάλος κιθαρίστας Eric Clapton που κατάφερε να απεξαρτηθεί: «Αρχικά σου δημιουργεί μια ψευδαίσθηση δημιουργίας. Παράμυθια. Στην πραγματικότητα δε μπορείς να κρατήσεις ούτε την πένα, όχι να παίζεις ή να γράψεις μουσική».

ΣΥΡΙΖΑ best of της ναρκωκουλτούρας

Θα μπορούσαμε να γράψουμε ολόκληρο βιβλίο με αυτά που έχει πει κατά καιρούς ο ΣΥΡΙΖΑ και στελέχη του για το θέμα των ναρκωτικών, τα οποία αποδεικνύουν τη φύση αυτού του κόμματος ως στήριγμα του καπιταλισμού. Επιλέξαμε όμως μερικά χαρακτηριστικά:

Αλέξης Τσίπρας, σε συνέντευξη στο περιοδικό schooligans (απευθύνεται σε μαθητές):

«-Συμφωνείς με την αποπαινοποίηση του χασίσι;

-Ναι, βέβαια.

-Έχεις δοκιμάσει εσύ χασίσι;

-Όχι, δεν έχω δοκιμάσει, γιατί εγώ σαν άτομο έχω μια φοβία με τα drugs, φοβάμαι τις επιπτώσεις τους».

Συμπέρασμα: Ο μόνος λόγος για να μην κάνει κάποιος... drugs είναι ότι βλέπουν λιγάκι την υγεία βρε αδερφέ.

Υπάρχει βέβαια και η πραγματικότητα που είναι πεισμάτара... Ο διαχωρισμός "σκληρών" και "μαλακών", "καλών" και "κακών" ναρκωτικών είναι επικίνδυνος και αντιεπιστημονικός. Και κάποια στιγμή όλοι οι λάτρες της νομιμοποίησης πρέπει να πάνε να πούνε αυτές τις μπούρδες και σε ανθρώπους που έχουν μπλέξει με αυτήν την ιστορία και έχουν απεξαρτηθεί να δούμε τι θα τους πουν.

Άμα την ακούσεις
σ'αρέσει και ο Ομπάμα,
γι' αυτό οι αυταπάτες
με μπάφους πάνε
αντάμα

Ομιλία της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ, Βασιλικής Κατριβάνου, στην αρμόδια επιτροπή της βουλής για το τωρινό νομοσχέδιο:

«Η μεγαλύτερη αγκύλωση είναι κατά τη γνώμη μας (...) η διατήρηση ποινικοποίησης της χρήσης (...) Η γενικόλογη αναφορά σε ιδιώτες χωρίς αυστηρά πλαίσια εγγυήσεων (...) εγκυμονεί κινδύνους για την εμπορευματοποίηση».

Τι λέει δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ; Πρώτον, να υπάρχουν ιδιώτες που να εμπορεύονται τον πόνο του κοσμάκη, να κάνουν μπιζνες με τη θεραπεία και την επανένταξη... αλλά με "αυστηρά πλαίσια", αντί να υπάρχει δημόσια και δωρεάν πρόληψη, θεραπεία και κοινωνική επανένταξη, να στηριχτούν τα "στεγνά" προγράμματα απεξάρτησης χωρίς να μπλέκεται κανένας ιδιώτης.

Δεύτερον: όσο για τις "αγκυλώσεις" τον έχει προλάβει άλλος τον ΣΥΡΙΖΑ. Η νέα σοσιαλδημοκρατία επαναφέρει τους ναργιλέδες, τα δεντράκια και τις γλάστρες με χασίσι στα μπαλκόνια που πρότεινε πριν λίγα χρόνια ο Γιώργος Παπανδρέου, πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ.

Βασίλης Μουλόπουλος, τότε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη συζήτηση στη βουλή για τον "κώδικα ναρκωτικών" το 2012

«Το δικαίωμα στο να αυτοκτονήσω δεν μπορεί να μου το αφαιρέσει κανένας».

Η νεολαία πάντως θέλει να ζήσει και παλεύει να γίνουν πράξη τα όνειρά της. Όσο για σας... στο καλό!

**ΣΥΖΗΤΗΣΗ με νέους
από το ΚΕΘΕΑ Στροφή**

«Όταν το μυαλό σου κοιμάται δεν μπορεί να σε ενδιαφέρει τι συμβαίνει γύρω σου, τι συμβαίνει έξω από το πιώμα σου»

Συναντηθήκαμε με παιδιά από τη θεραπευτική κοινότητα "Στροφή". Όλοι τους νέοι, που έχουν ζήσει το πρόβλημα των ναρκωτικών και από τις δύο όχθες. Πολλά από αυτά που σκέφτονται σήμερα αρκετοί νέοι για τα ναρκωτικά, τα σκεφτόντουσαν και τα παιδιά που συναντήσαμε, που πλέον βέβαια μέσα και από τη μάχη που δίνουν έχουν άλλη

γνώμη, πραγματικά διαφωτιστική. Είναι ακίνδυνο το χασίς; Μπορείς να το ελέγξεις; Μήπως δε σου κάνει κακό; Δεν είναι ελευθερία η χρήση; Γύρω από αυτά τα ζητήματα περιστράφηκε η συζήτηση με το Θανάση, το Στέλιο και τη Νατάσα.

"Οδηγητής": Προτού ξεκινήσετε τη χρήση ουσιών τι είχατε ακούσει και ποια ήταν η άποψή σας για τις ουσίες;

Θανάσης: Η αρχική εικόνα που είχα σχηματίσει ήταν από τη μάνα μου που έλεγε σε όλα "μην κάνεις το ένα, μην κάνεις το άλλο" αλλά εγώ έβλεπα μία αντίθετη εικόνα, ότι "δεν είναι τίποτα ένα τσιγάρο, δεν τρέχει τίποτα" και όταν δοκίμασα στην αρχή ένιωθα ότι δεν τρέχει τίποτα. Έτσι ξεκίνησα με χασίς όμως μετά από κάποιο χρονικό διάστημα συνέχισα με άλλα ναρκωτικά. Περίπου τρία χρόνια έκανα χασίς και τέσσερα με πέντε χρόνια έκανα γενικά χρήση ουσιών. Αυτά τα χρόνια με το χασίς στη ζωή μου είχαν αλλάξει πράγματα, αλλά εγώ δεν το έβλεπα. Νόμιζα ότι μια χαρά είναι φυσιολογική η ζωή μου άσχετα με το τι μου έλεγαν.

Στέλιος: Η εικόνα που είχα πριν τη χρήση ήταν ένας φόβος γύρω από τα ναρκωτικά. (...) Πηγαίνοντας στο γυμνάσιο ένιωσα την ανάγκη να ανήκω σε ένα πλαίσιο, όχι αυτό των καλών και συνηθισμένων μαθητών. Έτσι άρχισα να αμφισβητώ τις συμβουλές που μου έδιναν και το πήρα πολύ στην πλάκα. Στη δεύτερα γυμνασίου ξεκίνησα και εγώ με χασίς. Στην αρχή περιστασιακά, ήμουν ακόμα ενεργός στο σχολείο, έπαιζα ακόμα πόλο. Η περιστασιακή χρήση δεν άργησε να μετεξελιχθεί σε μία μόνιμη κατάσταση. Βρήκα σε αυτό κάτι που μου έλειπε, ένιωθα να γεμίζει κάποιο κενό (...). Είναι πολλοί παράγοντες που σε οδηγούν στο χασίς, ανασφάλειες που έχεις ως παιδί ή αδυναμία να ενταχθείς σε ένα κοινωνικό πλαίσιο, προσωπικοί φόβοι. Όταν έκανα χασίς με μία συγκεκριμένη παρέα (...) ένιωθα ότι ανήκω κάπου, ότι κάνω

κάτι που δεν το κάνουν όλοι, ότι είμαι κάτι ξεχωριστό. Την ώρα της επήρειας παύουν να υπάρχουν προβλήματα, δεν σκέφτεσαι, απομακρύνεσαι από τον εαυτό σου και αυτό έχει ως αποτέλεσμα σιγά-σιγά να χάνεις τον εαυτό σου και να βρίσκεις "λύτρωση" μόνο σε αυτό. Στην αρχή φαίνεται πολύ αθώο, χωρίς στερητικά σύνδρομα όμως είναι μαθηματικά βέβαιο, από τη στιγμή που θα αρχίσεις με χασίς θα κάνεις και άλλα. Στο χασίς αλλά και στις άλλες ουσίες καταφεύγεις για τους ίδιους λόγους, το μόνο που αλλάζει και σταματάς το χασίς και πας σε άλλες ουσίες είναι γιατί δεν σου αρκεί πια, θες και κάτι παραπάνω.

"Ο": Ακούμε πολύ στις μέρες μας ότι το χασίς είναι φυτικό, δεν προκαλεί εξάρτηση και στην τελική "δεν τρέχει και κάτι αν κάνουμε μια στις τόσες κανένα τσιγαριλάκι". Τι θα έλεγες σε αυτά τα παιδιά;

Νατάσα: Εγώ είμαι απόλυτη γιατί κι εγώ έτσι ξεκίνησα στα δώδεκα. Έλεγα "δεν τρέχει τίποτα, το ελέγχω, δεν θα εξαρτηθώ από τα χασίς ή από το αλκοόλ". (...) Η μεγάλη παγίδα είναι ότι δεν μπορείς να μείνεις μόνο στο χασίς. **Απέναντι στα προβλήματα που έχεις στη ζωή σου το πιο εύκολο είναι να κάτσεις στον καναπέ του σπιτιού σου, να κάνεις ένα "τσιγάρο" και να ηρεμήσεις** και όταν μπεις σε αυτό το "τριπάκι" θα πεις ότι και φυτικό είναι και ό,τι καλύτερο είναι. (...) **Τι να κάνει όμως ένας νέος άνθρωπος όλες αυτές τις δικαιολογίες αν δεν μπορεί να αγωνίζεται για να καταφέρνει πράγματα.** Ίσως κάποιος που έχει πει μία φορά να σκέφτεται "σιγά τι μας λέει τώρα" αλλά δεν είναι έτσι. Όλα τα συναισθήματα που μπο-

ρεί ο νέος να βιώσει στην καθημερινότητά του χάνονται. Και να μείνει κάποιος μόνο στο χασίς τι να το κάνει αν είναι κολλημένος σε ένα συγκεκριμένο πράγμα. (...) Το χασίς σου ανοίγει πολλές πόρτες προς τα κάτω. Μετά το χασίς, αφού πίστευα πως δεν είχα πάθει τίποτα, συνέχισα με κοκαΐνη. (...) Τελικά καταλήγεις να μην βλέπεις την καταστροφή δίπλα σου, παύεις να έχεις συναισθήματα για τα καθημερινά σου προβλήματα. Κοιτάς τους γονείς σου και υπάρχει μόνο αποξένωση, τους θέλεις μόνο για τα λεφτά και για το σπίτι. (...)

"Ο": Τελικά το ελέγχεις ή σε ελέγχει;

Θ.: Όχι δεν το ελέγχεις. Αν κάποιος το κάνει και λέει ότι το ελέγχει παραμυθιάζει τον εαυτό του.

"Ο": Πώς άλλαξε η ζωή σου όταν ξεκίνησες να "πίνεις";

Θ.: Εκείνη την περίοδο ψαχνόμουν να κρατηθώ από κάτι, να βρω κάτι που με γεμίζει. Δεν είχα κάποιο πρότυπο στη ζωή μου για να καθοδηγηθώ.

Σ.: Για ένα διάστημα συνέχισα τις δραστηριότητες που έκανα, μετά σταμάτησα όμως. Σταδιακά παρότησα το σχολείο, την προπόνηση, δεν με ενδιέφερε τίποτα.

"Ο": Πόσο ελεύθερος μπορεί να είναι κάποιος που "πίνει";

Σ.: Όλο αυτό είναι μία πλάσματική ελευθερία που νομίζεις ότι έχεις με τα ναρκωτικά. Νομίζεις ότι κάνεις κάτι το ξεχωριστό. (...) **Νιώθεις μία πολύ ψεύτικη ελευθερία γιατί όσο συνεχίζεις κάτι τέτοιο, τόσο πιο βαθιά μπαίνεις στη φυλακή σου, "αυτοφυλακίζεσαι".** Φτάνεις σε ένα σημείο που αν δεν

ΚΕΘΕΑ
ΣΤΡΟΦΗ

Το ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ με έδρα την Αθήνα απευθύνεται σε εφήβους 13-21 ετών και τις οικογένειές τους. Είναι το πρώτο πρόγραμμα για αυτή την ηλικιακή ομάδα που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα (1988). Το ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ είναι ένα πρόγραμμα "στεγνό", στο οποίο δεν χορηγούνται υποκατάστατα, είναι δωρεάν, δεν υπάρχουν λίστες αναμονής και η προσέλευση είναι εθελοντική.

Τα άτομα που απευθύνθηκαν και εντάχθηκαν το 2010 σε μονάδες/ προγράμματα θεραπείας, άρχισαν την χρήση ουσιών κατά μέσο όρο όταν ήταν 16,3 ετών, με τους άνδρες και τις γυναίκες να μην παρουσιάζουν διαφορές στην ηλικία πρώτης χρήσης. Στην πλειονότητά τους οι χρήστες (80,9%) ανέφεραν την κάνναβη ως ουσία πρώτης χρήσης ναρκωτικών ουσιών με μέσο όρο την ηλικία των 15,9 ετών. (Ετήσια έκθεση 2011, Η κατάσταση του προβλήματος των Ναρκωτικών και των Οινοπνευματωδών στην Ελλάδα)

Φωτογραφίες από δραστηριότητες του ΚΕΘΕΑ Στροφή.

έχεις αυτό, δεν μπορείς να σκεφτείς τίποτα. Το μυαλό σου είναι θολωμένο πάντα. Δεν έχεις κριτική σκέψη. Τώρα από την μεριά που είμαι δεν μπορώ να καταλάβω πως νόμιζα ότι ήμουν ελεύθερος. Η μεγάλη αύξηση της χρήσης στην Ελλάδα είναι προφανές για μένα ότι εξυπηρετεί στο να έχεις τον κόσμο κοιμισμένο.

Θ.: Και πολιτικά μόνο να το δεις, μόνο ελεύθερος δεν είσαι. Όταν το μυαλό σου κοιμάται δεν μπορεί να σε ενδιαφέρει τι συμβαίνει γύρω σου, τι συμβαίνει έξω από το πτώμα σου. Έναν άνθρωπο σκεπτόμενο είναι δύσκολο να τον κοροϊδέψεις, όταν όμως είναι πωμένος είναι παιχνιδάκι τον κάνεις ότι θέλεις.

Ν.: Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει τώρα και με τη μεθαδόνη. Όλοι είναι υπέρ της μεθαδόνης και οδηγούν στο κλείσιμο τα "στεγνά" προγράμματα. Όταν εγώ έκανα χρήση η μεθαδόνη με βόλεψε πολύ. Σκεφτόμουν "θα πάρω μεθαδόνη, δεν θα πονέσω, θα με δούν και

οι γονείς μου εντάξει" ενώ το πρόβλημα παραμένει.

Σ.: Και η μεθαδόνη συμφέρει στο κόστος. Τα στεγνά αλλάζουν τον άνθρωπο ενώ η μεθαδόνη θα τον αποξενώσει, θα τον περιθωριοποιήσει και θα ησυχάσουν.

"Ο": Υπάρχει κάποιο μήνυμα που θα θέλατε να στείλετε στα παιδιά της ηλικίας σας;

Σ.: Να μην λειτουργούν ατομικά σε ό,τι και αν κάνουν. Να είναι ενταγμένοι σε ομάδες, να μένουν ενεργοί και μάχιμοι. Να προσπαθούν να αλλάξουν πράγματα που τους ενοχλούν στον εαυτό τους και στον περίγυρο. Δεν πρέπει να συντηρούμε καταστάσεις που δεν μας αρέσουν.

Θ.: Να μην κάνουμε τις στρουθοκαμήλους και να κοιτάμε κατάματα την πραγματικότητα. Να καταλογίζουμε τις ευθύνες εκεί που πρέπει αλλά και σε εμάς τους ίδιους κυρίως.

«(με τη χρήση) Νιώθεις μία πολύ ψεύτικη ελευθερία γιατί όσο συνεχίζεις κάτι τέτοιο, τόσο πιο βαθιά μπαίνεις στη φυλακή σου, "αυτοφυλακίζεσαι". Φτάνεις σε ένα σημείο που αν δεν έχεις αυτό δεν μπορείς να σκεφτείς τίποτα. Το μυαλό σου είναι θολωμένο πάντα»

Τα ναρκωτικά της κρίσης

Η χρήση και η εξάρτηση από ουσίες είναι φαινόμενο ακραίας αποξένωσης με κοινωνικές αιτίες. Οι νέοι σπρώχνονται σε μια πράξη "φυγής", την οποία πολλές φορές οι ίδιοι μπορεί να θεωρούν ως πράξη "αντίστασης". Η πραγματικότητα είναι ότι τα ναρκωτικά στέλνουν τους νέους στο περιθώριο. Είναι ακόμα ένας μηχανισμός καταστολής και ελέγχου των νεανικών συνειδήσεων. Οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην απομόνωση, στην απάθεια, στη μοιρολατρία. **Η χρήση σε κάνει να ζεις "σβησμένους" χωρίς κανένα ενδιαφέρον, χωρίς καμία ανησυχία.** Γι' αυτό και τα ναρκωτικά αξιοποιούνται από το σύστημα ως μηχανισμός καταστολής και ελέγχου των νεανικών συνειδήσεων.

Η κρίση αυξάνει τη χρήση

Σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης, πολύ περισσότερο όταν αυτή οξύνεται, οι παράγοντες που οδηγούν τα παιδιά της ηλικίας μας στις ουσίες παραμένουν και γιγαντώνονται. Όταν χιλιάδες νέοι, στην πιο παραγωγική τους ηλικία, πετιούνται στο δρόμο και μένουν άνεργοι, όταν όσοι δουλεύουν, δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί, όταν παρατάνε σχολείο και σπουδές γιατί οι οικογένειές τους δεν αντέχουν το κόστος, όταν υπάρχουν μαθητές που λιποθυμούν από την πείνα, όταν δεν βλέπουν στη ζωή τους καμία προοπτική, τότε αυξάνει και η πιθανότητα να αναζητήσουν τη "φυγή" και να στραφούν στις ουσίες. **Δεν είναι τυχαίο ότι σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης "μπαίνουν" στις πιάτσες νέα συνθετικά ναρκωτικά, που κοστίζουν λίγο, με σκοπό να φτάσουν σε ακόμα περισσότερους, να "χτυπήσουν" ακόμα περισσότερους.** Οι χρήστες των ναρκωτικών αυτών είναι κυρίως νέα παιδιά, φτωχοί και άνεργοι.

Ταυτόχρονα η ανεργία αλλά και τα οικονομικά προβλήματα που δε λείπουν από κανένα λαϊκό σπίτι δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο την οικογένεια να αναζητήσει θεραπεία.

ΠΑΚΟ στην Αργεντινή...

Το 2001, εκείνη την περίοδο που στην Αργεντινή βάραινε η καπιταλιστική κρίση και οι συνέπειές της στη ζωή των εργατικών-λαϊκών οικογενειών, έκανε την εμφάνισή του ένα νέο ναρκωτικό, το "πάκο". Το "πάκο" ήταν πάμφθονο και έγινε γνωστό με τα ενδεικτικά για το σκοπό του παρατσούκλια, "ο εξολοθρευτής των φτωχών" ή "ο κλέφτης του μυαλού". Το λόγο για τον οποίο εμφανίστηκε το "πάκο" εξηγεί μέσα σε λίγες γραμμές ο διευθυντής λειτουργίας της Κοινωνικής Βοήθειας κατά των εθισμών του Μπουένος Άιρες. **«Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι έπρεπε να εξολοθρευτεί μια γενιά εφήβων και νέων που δε θα είχε δουλειά, δε θα είχε θέση στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, δε θα είχε δυνατότητες να ενταχθεί στην κοινωνία. Και, επιπλέον, δε θα έπρεπε να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές».** **Η κρίση μπορεί να ξεπεράστηκε, όμως το "πάκο" έμεινε** αφού σύμφωνα με εκτιμήσεις στην Αργεντινή καταναλώνονται καθημερινά 500.000 δόσεις, ενώ η χρήση του αυξήθηκε την τελευταία δεκαετία 200%.

ΣΙΣΑ στην Ελλάδα...

Πρόσφατα ένα "παρόμοιο" ναρκωτικό "επέλεξε" τις πιάτσες της Αθήνας για να κάνει την παρθενική του εμφάνιση. Το "σίσα" ή αλλιώς "η κόκα των φτωχών", είναι μια νέα ουσία που εμφανίστηκε (όπως και το πάκο) σε περίοδο που η καπιταλιστική κρίση στη χώρα μας οξύνεται και βαθαίνει. Αποτελεί μία μορφή κρυσταλλικής μεθαμφεταμίνης, κοστίζει 2 ή 3 ευρώ και είναι τρομερά επικίνδυνο καθώς περιέχει συστατικά όπως υγρά μπαταρίας, ποντικοφάρμακα, σαστόν, χλωρίνη, φωτιστικό πετρέλαιο και στρυχνίνη. Λόγω της χαμηλής του τιμής η χρήση του αυξάνεται συνεχώς, ενώ πέφτει όλο και περισσότερο η ηλικία των χρηστών, με αποτέλεσμα να υπάρχουν παιδιά 14 χρονών που κάνουν χρήση.

Σύμφωνα με έρευνα του ΚΕΘΕΑ (2011) στην οποία συμμετείχαν 148 χρήστες που προσεγγίστηκαν σε διάφορες πιάτσες του κέντρου της Αθήνας, το 95% γνωρίζει την ύπαρξη της ουσίας και το 68,5% κάνει περιστασιακή χρήση της.

Σε θέλουν υποταγμένο, μην τους κάνεις το χατίρι!

Η πείρα από την Αργεντινή και την Ελλάδα επιβεβαιώνει με τον πιο δραματικό τρόπο ότι ο καπιταλισμός, το σύστημα των εκμεταλλευτών, δεν διατάζει μπροστά σε τίποτα, προκειμένου να στεριώνει την εξουσία του και να κρατά σκυφτούς τους εκμεταλλευόμενους. Θα αξιοποιήσει κάθε μέσο. Και τα ναρκωτικά είναι ένα τέτοιο μέσο, που συμβάλλει τα μέγιστα σε αυτό το σκοπό. Να μένει η νεολαία με σκυμμένο το κεφάλι, από την πιο τρυφερή ακόμα ηλικία, να στρέφεται στη "φυγή" από την πραγματικότητα και όχι να την αντιμετωπίζει κατάματα, με θάρρος και να την αντιπαλεύει μέχρι να την ανατρέψει.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ
ΚΕΘΕΑ

«Εμείς λέμε ότι μπορείς, αλλά όχι μόνος»

Φτιάχνοντας αυτό το φύλλο δεν θα μπορούσαμε να μην μιλήσουμε με τους ανθρώπους εκείνους που έρχονται καθημερινά σε επαφή με παιδιά που είναι στη χρήση και δίνουν τη δική τους μάχη ενάντια στα ναρκωτικά. Ο λόγος για τα "στεγνά" προγράμματα του ΚΕΘΕΑ τα οποία έχουν

βοηθήσει χιλιάδες παιδιά να ξεφύγουν από το αδιέξοδο των ναρκωτικών, να απεξαρτηθούν και να έχουν ξανά μία ζωή μακριά από ουσίες. Συζητήσαμε λοιπόν με τον Χαράλαμπο Πουλόπουλο, διευθυντή του ΚΕΘΕΑ και τον Κώστα Αρβανίτη, μέλος της διοίκησης του ΚΕΘΕΑ και δημοσιογράφο.

Το χασίς δεν είναι αθώο!

"Ο": Ακούμε ότι το χασίς δεν είναι ναρκωτικό, είναι φυτικό και δεν προκαλεί καμία εξάρτηση. Είναι έτσι;

Χ. Πουλόπουλος: Αυτή ήταν μια μυθολογία που είχε αναπτυχθεί πριν από μια δεκαετία και έχει ξεπεραστεί. Έρευνες έχουν δείξει ότι η κάνναβη σήμερα δεν έχει καμία σχέση με την κάνναβη πριν 25 χρόνια. Μπορεί να γίνονται υδροπονικές καλλιέργειες και η δραστική ουσία που περιέχεται να είναι 20 φορές πιο ισχυρή από αυτή που κυκλοφορούσε πριν 20 με 30 χρόνια. Επίσης υπάρχουν έρευνες που έχουν δείξει ότι το χασίς δημιουργεί εξάρτηση και δημιουργεί και βλάβες, βλάβες στη μνήμη, στη συμπεριφορά και μπορεί να οδηγήσει κάποιους ανθρώπους και σε ψυχωσικές συνδρομές. Ως εκ τούτου δεν είναι αθώα. Ξεπεράστηκε αυτό. Είναι χαρακτηριστικό ότι η INDEPENDENT, η εφημερίδα που είχε ουσιαστικά πρωτοστατήσει στη νομιμοποίηση αυτής της ουσίας πριν από 2-3 χρόνια βγήκε με πρωτοσέλιδο και είπε συγγνώμη, κάναμε λάθος. Δεν ξέραμε τα δεδομένα. Άρα δεν είναι η κάνναβη αθώα όσο θέλουν κάποιοι να ισχυρίζονται. Δε σημαίνει βέβαια ότι αυτός που θα δοκιμάσει χασίς θα περάσει κατ' ανάγκη στην ηρωίνη. **Ενδεχομένως κάποιος να δοκιμάσει και να σταματήσει, το θέμα όμως είναι ποιοι σταματάνε.** Όταν μια ουσία γίνεται το υποκατάστατο για να περάσουμε καλά, για να διασκεδάσουμε, για να χαλαρώσουμε ή οτιδήποτε, τότε υπάρχει πρόβλημα. Χρειάζεται λοιπόν οι άνθρωποι να αναζητήσουν άλλους τρόπους για να περάσουν καλύτερα, να χαλαρώσουν, να κάνουν πράγματα.

"Ο": Η άποψη που λέει ότι αν κάνεις χρήση χασίς μια στις τόσες δεν πειράζει, το ελέγχεις, δεν υπάρχει περίπτωση να εξαρτηθείς, είναι σωστή ή λανθασμένη;

Χ.Π.: Ο μύθος του ελέγχου ισχύει και γι' αυτούς που πέρασαν στην ηρωίνη, στην καθημερινή χρήση, ενδοφλέβια κλπ. Υπάρχει ένας μύθος ότι το ελέγγω και ξέρω πότε θα σταματήσω. Το πότε θα σταματήσει κάποιος βέβαια αφορά τον ίδιο, αλλά αφορά και τις γενικότερες συνθήκες ζωής, δηλαδή **αν η ουσία γίνει το μέσο, γίνει η ενασχόλησή του, υπάρχουν πάρα πολλοί κίνδυνοι.** Είναι σημαντικότερο να βρουν οι νέοι άλλους τρόπους να "φτιάχνονται" κάνοντας δημιουργικά πράγματα, πράγματα που τους γεμίζουν από το να ψάχνουν να βρουν μια ουσία- δεν έχει σημασία νόμιμη ή παράνομη για να φτιαχτούν. Γιατί και το αλκοόλ, που είναι μια νόμιμη ουσία, είναι μια πολύ επικίνδυνη ουσία. Αν κάποιος δεν μπορεί να διασκεδάσει αν δεν πει αλκοόλ και πρέπει να μεθύσει, ενδεχομένως πρέπει να βρει άλλους τρόπους διασκέδασης.

Κ.Α.: Εμείς λέμε το "νιώσε αγάπη, αγάπη, γέλα". Για να τα κάνεις αυτά δεν χρειάζεται να έχεις καμία ουσία.

Με τον Χαράλαμπο Πουλόπουλο, διευθυντή του ΚΕΘΕΑ και τον Κώστα Αρβανίτη, μέλος της διοίκησης του ΚΕΘΕΑ και δημοσιογράφο

Είμαι "καθαρός" σημαίνει
έχω "καθαρή" αντίληψη

"Οδηγητής": Γιατί ένας νέος να κλείσει την πόρτα στις ουσίες;

Κ. Αρβανίτης: Για να μπορεί να τοποθετείται καθαρός και με καθαρή σκέψη απέναντι στα προβλήματα που επηρεάζουν τον ίδιο, τους φίλους του, την οικογένειά του, την κοινωνία ολόκληρη. Αυτό είναι το ζήτημα. Η στάση ζωής είναι κομμάτι της προσωπικότητάς μας έτσι αλλιώς. Το "καθαρός", σημαίνει έχω καθαρή αντίληψη στα πράγματα, έχω καθαρή στάση. Τα ναρκωτικά δεν είναι απλά κάτι που βλάπτει την υγεία. Είναι ακραία μορφή αποξένωσης, περιθωριοποίησης, μοναξιάς. Αποξενώνουν τον νέο από την κοινωνία, τους φίλους, την οικογένειά του. **Η χρήση δημιουργεί συνείδηση και στάση ζωής με κύρια χαρακτηριστικά τη φυγή, την απογοήτευση και τη μοιρολατρία.** Έτσι, ο χρήστης σταδιακά απομακρύνεται από κάθε είδους συλλογικότητα, φιλία, σχέση.

Μην πετάς τη ζωή...

"Ο": Με βάση την εμπειρία σας από τη δράση και τα προγράμματα του ΚΕΘΕΑ, πώς θα περιγράφατε έναν εξαρτημένο άνθρωπο;

Κ.Α.: Αν μιλήσουμε με βάση την εξάρτησή του είναι ένας που μοιάζει με άνθρωπο, που φέρνει σε άνθρωπο. Δεν έχει πραγματικά συναισθήματα, δεν έχει όνειρα, δεν έχει καμιά διάθεση να αλλάξει πράγματα στη ζωή του, αρρωσταίνει αυτός καθημερινά αλλά αρρωσταίνει και την οικογένειά του, τους φίλους του, όποιους έχει, όσους του έχουν απομείνει. Ο εξαρτημένος έχει άμεση σχέση με αυτό που λέμε παραβατικότητα που κάτι τον εμπλέκει ακόμα περισσότερο σε ζητήματα που αφορούν στο φλερτ με τη φυλακή, στο φλερτ με τις αρρώστιες. Άλλωστε αυτό θα το δείτε και από τα στοιχεία, πόσοι άνθρωποι που έχουν μπει στη χρήση έχουν πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας-ηπατίτιδα, AIDS, κλπ. Το τραγικό είναι ότι όταν ένας άνθρωπος πέσει στη χρήση στα 14, στα 15 του και όταν αποφασίσει στην καλή περίπτωση να φύγει μέσα από ένα πρόγραμμα των θεραπευτικών κοινοτήτων του ΚΕΘΕΑ, έχει χάσει 10 χρόνια ζωής. Αυτά τα χρόνια ήταν δικά του και αυτά τα χρόνια τα έχει πετάξει. Εμείς προσπαθούμε να πείσουμε λοιπόν τους νέους ανθρώπους να μην κάνουν πίσω ούτε για να πάρουνε φάρμα, πρέπει να συνεχίζουνε μέσα στις δυσκολίες και να κρατιούνται όρθιοι.

Όταν σε έχουν γονατίσει
πρέπει να σηκωθείς!

"Ο": Γιατί να προτιμήσει ένας τοξικοεξαρτημένος το "στεγνό" θεραπευτικό πρόγραμμα και όχι το υποκατάστατο;

Κ.Α.: Καταρχήν εμάς η αντίληψή μας είναι ότι δεν πρέπει καν να επιλέξει πρόγραμμα απεξάρτησης αλλά να μην μπει στη διαδικασία της εξάρτησης. Θέλω να πω εδώ ότι υπάρχει ένα ολόκληρο ιδεολόγημα σε ό,τι έχει να κάνει με την ατομικότητα, το οποίο το βλέπουμε στην καθημερινότητα και έχει αρχίσει να γίνεται κουλοτούρα και είμαστε απέναντι ως οργανισμός. Δηλαδή, για να το πάρουμε από την αρχή, η ατομική σύμβαση εργασίας είναι μια λογική χρήση, είναι μια άρρωστη κατάσταση. **Εμείς θέλουμε συλλογικότητα** άρα και συλλογική σύμβαση εργασίας. **Από τη μια το κατά μέρος και από την άλλη το όλο μαζί. Εμείς λέμε ότι μπορείτε, αλλά όχι μόνος. Αυτό είναι βασικό πράγμα.** Όποιος πάει μόνος του έχει θέματα εξάρτησης, χρήσης, θανάτου. Μαζί μπορούμε να καταφέρουμε. Αυτό είναι το πρώτο κομμάτι. Στο δεύτερο, **αν έχεις γονατίσει και έχεις κάνει λάθος επιλογή οφείλεις να μην πας σε μια λογική συντήρησης του σκυψίματος αλλά να ξανασηκωθείς.** Έχεις λοιπόν δύο επιλογές. Ή θα μπεις σε ένα πρόγραμμα θεραπευτικών κοινοτήτων για να στηριχτείς στα πόδια σου και να βγεις πιο δυνατός ή επιλέγεις ότι θα είσαι εξαρτώμενος από μια ουσία σε ένα πρόγραμμα συντήρησης. Εδώ δεν μπορείς να πεις ότι ο χρήστης έχει την επιλογή, γιατί από τη μια δεν είναι ένας άνθρωπος που μπορεί να αποφασίσει μόνος του. Από την άλλη, το νομοθετικό πλαίσιο ουσιαστικά παίζει ρόλο στο τι εθνική στρατηγική δράσης έχει αυτή η χώρα για το θέμα της τοξικομανίας. Είναι μια μάχη για το αν θα επικρατήσει η μια ή η άλλη αντίληψη.

Ένας για όλους και όλοι για έναν!

"Ο": Συμπερασματικά, τι μήνυμα θα μεταφέρατε στους νέους όσον αφορά τη στάση ζωής που πρέπει να κρατήσουν ως πρόληψη απέναντι στη χρήση ουσιών;

Κ.Α.: Το μήνυμα το δίνουν τα παιδιά των κοινοτήτων όταν μπαίνουν στην επανένταξη και μετά στη ζωή. **Όταν ήταν στην πιάντσα ήταν μόνοι τους, όταν βγαίνουν από τα προγράμματα ξαναμπαίνουν σε αυτό που λέμε μαζική δράση, μαζικό κίνημα, κοινά.** Δεν είναι τυχαίο δηλαδή ότι τα περισσότερα μέλη και οι οικογένειές τους εντάσσονται πάλι σε αυτό που λέμε κοινότητα, στη γειτονιά τους, στο αθλητικό σωματείο, στο εργατικό σωματείο. Αυτό είναι στάση ζωής. Κι εδώ πάλι γίνεται μια πάλη. Το ιδεολόγημα κατά μόνος από τη μία, και από την άλλη η πρόταση που έχουμε εμείς, όλοι μαζί.

Κατά το σχολικό έτος 2009-2010 από προγράμματα πρόληψης πέρασαν:

- Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση: το 2,7% των σχολικών μονάδων, το 0,3% των εκπαιδευτικών και το 1% των μαθητών
- Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση: το 10% των σχολικών μονάδων, το 0,2% των αντίστοιχων εκπαιδευτικών και το 2,3% των μαθητών

Πρωτοπόρο ρόλο στην πάλη ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά έχει το Εθνικό Συμβούλιο κατά των Ναρκωτικών (ΕΣΥΝ). Σκοπός του ΕΣΥΝ είναι η ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος ενάντια στις αιτίες που γεννούν και οξύνουν τη χρήση ναρκωτικών ουσιών. Γι' αυτή την ειδική έκδοση του "Ο", ο Ηλίας Μιχαλαρέας, πρόεδρος του ΕΣΥΝ μας παραχώρησε την παρακάτω συνέντευξη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Με τον Ηλία Μιχαλαρέα, διδάκτορα ψυχολογίας και πρόεδρο του ΕΣΥΝ

"Οδηγητής": Τι σχέση έχει η χρήση με την εξάρτηση;

Ηλίας Μιχαλαρέας: Ένας νέος άνθρω-

πος δεν ξεκινά την περιπέτεια με τα ναρκωτικά όντας καταρχήν εξαρτημένος. Η εξάρτηση είναι μέρος μιας ενιαίας διαδικασίας που περιλαμβάνει τη χρήση, τη συστηματική χρήση και την εξάρτηση.

Τα αίτια που οδηγούν τόσο στη χρήση, όσο και στη συστηματική χρήση, αλλά και στην εξάρτηση, είναι κοινά. Και στις τρεις περιπτώσεις η χρήση των ναρκωτικών είναι μια προσπάθεια φυγής από την κοινωνική πραγματικότητα που είναι έτοιμη να συνθλίψει την ύπαρξη ενός νέου ανθρώπου. Έτσι λοιπόν, σημασία δεν έχει η χρήση ή η συστηματική χρήση, αλλά η ανάγκη χρήσης μιας ουσίας. Βέβαια, από την απλή χρήση στην εξάρτηση δε θα περάσουν όλοι. Όμως, όσοι έχουν εξαρτηθεί έχουν περάσει όλοι από τη χρήση. Επειδή δε γνωρίζουμε ποιοι είναι αυτοί που θα περάσουν στην εξάρτηση -και η ζωή τους θα καταστραφεί-, τότε όλοι οι χρήστες είναι δυνάμει εξαρτημένοι.

"Ο": Γιατί σήμερα που τα πράγματα χειροτερεύουν από τις συνέπειες της κρίσης, φαίνεται να αυξάνει η χρήση ουσιών; Υπάρχουν κοινωνικά προβλήματα που συνδέονται άμεσα με την εξάρτηση;

Η.Μ.: Σε συνθήκες βαθιάς κοινωνικής-οικονομικής κρίσης οξύνονται διάφορα κοινωνικά προβλήματα. Ένα μείζον κοινωνικό πρόβλημα που είναι σε ραγδαία αύξηση είναι και η χρήση ναρκωτικών ουσιών. Η χρήση ουσιών μπορεί -μεταξύ άλλων- να χαρακτηριστεί και σαν μια ακραία μορφή αποξένωσης, που φτάνει μέχρι τη ρήξη των κοινωνικών σχέσεων και έχει άμεση σχέση με την καπιταλιστική κρίση. Διαπιστώνουμε επίσης υψηλή συνάφεια μεταξύ της ανεργίας, της σχολικής διαρροής, της οικονομικής και πολιτιστικής φτώχειας κλπ και της χρήσης ουσιών.

"Ο": Το ΕΣΥΝ σε ανακοινώσεις του, παρεμβάσεις κτλ δεν υποστηρίζει το διαχωρισμό ανάμεσα σε "σκληρά" και "μαλακά" ναρκωτικά. Πώς οδηγείστε σε αυτό το συμπέρασμα; Δεν είναι πιο ακίνδυνο το χασίς;

Η.Μ.: Οι αιτίες που οδηγούν στη χρήση ουσιών είναι κοινές για όλες τις ουσίες. Γίνεται χρήση μιας ουσίας για να "φύγει" κάποιος, για να "φτιάξει κεφάλι", για να "γεμίσει τα κενά του". Αυτή η ανάγκη του "φτιαξιματος" είναι ο κοινός παρονομαστής για όλες τις ουσίες. **Συνεπώς, δεν υπάρχουν "σκληρές" ή "μαλακές" ουσίες, δεν υπάρχουν σκληρά και μαλακά ναρκωτικά.** Τα ναρκωτικά διαχωρίζονται ως προς τη χημική τους σύνθεση, τις φαρμακολογικές τους ιδιότητες και τη συμπτωματολογία τους πάνω στον ανθρώπινο οργανισμό. Δεν διαχωρίζονται όμως ως προς την ανάγκη για τη χρήση τους που είναι κοινή για όλες τις ουσίες.

Το πρόβλημα σήμερα είναι η πολυτοξικομανία. Συνεπώς ο μεγαλύτερος κίνδυνος της εμπειρίας με τα ναρκωτικά είναι το πέρασμα από τη μία ουσία στην άλλη. **Η συντριπτική πλειοψηφία των νέων που είναι εξαρτημένοι από την ηρωίνη έχουν ξεκινήσει με τη χρήση χασίς.** Επιπλέον, η εξάρτηση δεν είναι μόνο βιολογική που οδηγεί στο στερητικό σύνδρομο στυλ οποιοειδών, είναι και ψυχολογική κλπ. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που κάνουν συστηματική χρήση χασίς είναι εξαρτημένοι από αυτό σε όλα τα επίπεδα. Τέλος, το χασίς προξενεί σοβαρές οργανικές και ψυχολογικές βλάβες.

"Ο": Τελικά, αν υπήρχε μια ουσία που δεν θα προκαλούσε βλάβη στον οργανισμό, αλλά θα σε βοηθούσε να "ξεφύγεις", γιατί να λέγαμε όχι στη χρήση της;

Η. Μ.: Όλες οι εξαρτησιογόνες ουσίες παρεμβαίνουν στις ανώτερες ψυχοδιανοητικές λειτουργίες και τις επηρεάζουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Γι' αυτό το λόγο χρησιμοποιούνται. Έτσι διαμεσολαβούν στη σχέση με τον εαυτό μας και τον άλλο με τέτοιο τρόπο, που οδηγούν σε ρήξη των ανθρώπινων και κοινωνικών σχέσεων. Συνάγεται λοιπόν το συμπέρασμα, πως αντικειμενικά δεν μπορούν να υπάρξουν ουσίες που να μην προξενούν τέτοιου είδους προβλήματα. **Η φυγή με οποιονδήποτε τρόπο, ως στάση ζωής, τόσο από τον εαυτό μας όσο από τους άλλους, και την κοινωνία γενικότερα, οδηγεί στην αποξένωση, την αλλοτρίωση, την αποδόμηση της ανθρώπινης προσωπικότητας.** Ο άνθρωπος είναι το σύνολο των κοινωνικών του σχέσεων, οτιδήποτε τον απομακρύνει από αυτές τον καθιστά ΜΗ ΑΝΘΡΩΠΟ, άβουλο και εύκολα χειραγωγήσιμο.

Με κάθε τρόπο, στα σχολεία και στις σχολές στέλνουμε το μήνυμα: Όχι σε όλα τα ναρκωτικά! Ζωή ολόκληρη όχι με δόσεις!

Στον Οδηγητή μίλησαν καλλιτέχνες και αθλητές στέλνοντας το δικό τους μήνυμα σε κάθε νέο και νέα ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά!

Από αδιέξοδο είμαστε πλήρεις. (...) Τα ναρκωτικά όχι μόνο δεν λύνουν τα προβλήματα, αλλά δημιουργούν μεγαλύτερα. (...) Δεν πήρα ναρκωτικά γιατί δεν μου άρεσε ούτε καν η ιδέα. Ο Χρήστος Θηβαίος λέει σ' ένα τραγούδι του: «τα πιο σκληρά ναρκωτικά που έχω πάρει, είναι, αγάπη μου, ο φόβος κι η ελπίδα». Προσυπογράφω. (...)

Όταν φτιάχνω τραγούδια, οι αισθήσεις μου είναι συνήθως πολύ οξυμένες, το ίδιο και το θυμικό μου. Είμαι σε κατάσταση υπερδιέγερσης, ενίοτε και συναισθηματικής φόρτισης και χρειάζομαι οπωσδήποτε να έχω καθαρό μυαλό.

Το μόνο που μπορούν να μου "προσφέρουν" τα ναρκωτικά είναι να μου θολώσουν το μυαλό, το συναίσθημα, την

πνευματική διαύγεια και να με βγάλουν απ' τη διαρκή εγρήγορση που απαιτεί η δημιουργία.

Με εκτίμηση,
Μίλτος Πασχαλίδης

Τα ναρκωτικά δεν μπορούν να αποτελέσουν διέξοδο για τους νέους, ούτε να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση δυσκολιών. Οι νέοι χρειάζονται υγιείς διεξόδους μέσα από τη δημιουργική απασχόληση και τη συλλογική προσπάθεια. Οι τέχνες, ο αθλητισμός, ο χορός είναι κάποιες από αυτές.

Ο αθλητισμός αποτελεί ένα σημαντικό μέσο πρόληψης. Μέσα από τον αθλητισμό, το παιδί διδάσκεται πώς να συνεργάζεται, να σέβεται, να αγωνίζεται, να προσπαθεί συνεχώς

για το καλύτερο. Επίσης, μέσω του αθλητισμού συντελείται μια υγιής μετάβαση από την παιδική ηλικία στην εφηβεία και από την εφηβεία στην ενήλικη ζωή.

Δημοσθένης Ταμπάκος,
Ολυμπιονίκης στην ενόργανη γυμναστική

Η μάστιγα των ναρκωτικών, που δυστυχώς σήμερα έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις και στην Ελλάδα, πρέπει να συναντήσει μια ενιαία απάντηση από τη νεολαία, μια απάντηση που θα λέει

"παλεύουμε ενάντια σε ΟΛΑ τα ναρκωτικά, για ζωή ολόκληρη, όχι με δόσεις". Πρέπει να καταλάβουν οι νέοι ότι η ψεύτικη "ικανοποίηση" που τους προσφέρουν τα ναρκωτικά μόνο κακό τους κάνει. Επιζημία για τη νεολαία είναι και η άποψη που καλλιεργεί την ανοχή και τον διαχωρισμό σε "μαλακά" και "σκληρά" ναρκωτικά. Από τη μεριά μου, μπορώ να επιβεβαιώσω ότι ο αθλητισμός είναι μια διέξοδος για τους νέους ανθρώπους, μια διέξοδος που προσφέρει τόσες πολλές και τεράστιες συγκινήσεις.

Νίκος Παππάς,
διεθνής μπάσκετμπολίστας

Η ειδική έκδοση του "Οδηγητή"

Το φύλλο που κρατάς στα χέρια σου, είναι μια ειδική έκδοση του "Οδηγητή", του Οργάνου του Κεντρικού Συμβουλίου της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας, που κυκλοφορεί το πρώτο Σάββατο κάθε μήνα.

Η ειδική αυτή έκδοση, που θα κυκλοφορήσει χέρι με χέρι στα σχολεία και τις σχολές, τις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς, είναι αφιερωμένη στον αγώνα ενάντια σ' όλα τα ναρκωτικά. Για την ύλη του φύλλου, συνεργάστηκαν η Συντακτική Επιτροπή του "Ο", η Επιτροπή κατά των Ναρκωτικών του ΚΣ της ΚΝΕ και το Τμήμα κατά των Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ.

Διάβασε αυτό το φύλλο, δώσε το στο φίλο, το συμμαθητή, στο συνάδελφο, στο διπλανό σου. Ένωσε και εσύ τη δική σου φωνή με την ΚΝΕ και το ΚΚΕ ενάντια στη ναρκωθολούρα, την αποχαύνωση, τους εμπόρους του θανάτου. Φώναξε δυνατά: «Μη ναρκώνεις το μυαλό και τη ζωή σου! Πες όχι σε όλα τα ναρκωτικά!»

Η Συντακτική Επιτροπή του "Οδηγητή"